

estant. et post infusione anime abortiu p eurent
 se esse homicidas no dubitat. Hanc magi in sinu as q
 rit. vru illi qui abortiu p curerunt homicide. Et
 ruder q sic. si principiu est formatu et animatu aliter
 non. Tertia ppositio est hec. Tria bona federis co
 iugalis sic ordinant vru no sit ibi culpa mortal. Hanc
 magister ponit dicit q tria pdicta bona matrimonij
 sic ordinat. Imo excusant actum matrimonij vt peccas
 tum no sit vel qd fide thori seruata iuges auentunt
 causa plus vel vt mortale no sit. vt qd fide puata co
 ueniunt in continentie causa. Et imo obicit in perari
 um tri pliciter. Primo p apm qui actus iugalis fm
 indulgentia pcedit dicit. hoc aut dico fm indulgen
 tiam. sed indulgentia vel venia no est nisi peccati. ergo
 a culpa no excusat maritalis concubitus. p qd est
 am quida pbant ipm esse peccatu. Et respondet ma
 gister distinguendo de indulgentia. Est em indulgentia
 pcessionis et pmissionis. Conubit ergo coniugalis
 qui sit causa plus indulget fm concessione sicut mte
 nus bonu. S; concubiu qui sit causa innoctie indul
 getur fm pmissione sicut inu malu. excusat ta huius
 modi actus coniugalis p matrimonij bona. dummo
 do tu sit infra limites matrimonij. Sed si excedat li
 mites no excusat. qd multis autoritatibus declarat
 Secundo opponit p hoc q omnis concupiscentia et de
 lectatio que sunt in coitu mala sunt et inordinata. et
 ita sunt peccati. Et ruder illa concupiscentia semp ee
 mala et inordinata inordinatoe penali q est pena pec
 cati. non tu est ip inordinata in ordinatioe culpabilis
 quia non semp est peccatu. Illa ergo delectatio totu
 tus iugalis p bona matrimonij defendit nisi sit im
 moderata et ultra coniugij terminos se extendes. Ter
 tio obicit p autoritate beati Grego. is q dicit q post
 accessum ad vxore debet hmoi ab ingressu ecclesie ab
 sinere. quia voluptas ipsa que est in coitione car
 nali sine culpa no est. Et ruder q hoc intelligenduz
 est qd ad vxore accedit in continentie causa. vel qz vir
 sine incontinentia accedit. Et tm in speciali.

De solutione carnalis debiti.

Or. XXXII

Sciendū etiā ē
 qz cū in omnib⁹ alijs vir pnt mu
 lieri vt caput corpi est em vir ca
 pur mulieris in soluēdo tñ carnis debito pa
 res sunt. Ideo apostol⁹ vtriqz pariter pcpit
 in hac causa sibi inuicē subijci: in quib⁹. Vir
 debitū reddat vxori similiter et vxor viro qz
 mulier nō habet potestātē sui corpis sed vir
 similiter et vir nō habet potestātē sui corpis
 sed mulier. Quia nec mulier ad aliū virum:
 nec vir ad aliā mulierē potestates sui corpis
 habet nec vir ad pñendū nec mulier pote
 statē habet sine mutuo pñsu sed alter alte
 rius potestātē habet corpis vt potētū alteri
 nō liceat alteri negare debitū. In hoc enim
 pares sunt qz nec viro nec mulieri corp⁹ su
 um licet alij tradere. S; sibi inuicē debitores
 sunt in hac causa ne peccādi def occasio p
 qd nō dominiū tollit viro s; viriū. Debēt em
 sibi coniugati nō solū ipsi⁹ sexus sui cōmiscē
 di fidē liberoz pcreandoz causa que prima
 est in ista mortalitate societas vey etiam in

Amb. in lib. 8 bono iugali.

firmitatē inuicē excipiēde ad illicitos concu
 bitus deuitādol mutua qdammodo futūre
 vt et si alteri eoz pñentia placeat nisi ex al
 terius cōsensu nō possit. Ad hoc em neuter
 habet potestātē sui corpis qd a deo verū est
 vt etiā q non filioz pcreandoz sed infirmi
 tatis et incontinentie causa expetit vel ille de
 matrimonio vel illa non sibi alterutrum ne
 gent ne p hoc incidant in dānabiles corru
 ptelas. Reddere em debitū coniugale nul
 lius est criminis exigere aut vltra generan
 di necessitatem culpe est venialis. Fornica
 ri vero vel mechari: puniendi est criminis.

Neuter continere valeat nisi ex cōmuni cōsensu.

Qz vero sine cōsensu vxoris vir pñere non valeat subditis p batur testimonijs. Aut enim Aug⁹. Si dicat vir continere iā volo nolo aut vxor: pot. Qd em tu vis illa non vult. Nunqd p continētia tuā illa debet fieri fornicaria? Si alij nupte rit te viuo adultera erit. Non vult talis lucro deus tale damnū cōpensari. Redde debitū et si nō exigit: redde. Profanctificatiōe pfe eta deus tibi cōputabit si nō qd tibi debetur exigit: s; reddis qd debes vxori. Idē. Scdm verba apostolica etiā si vir pñere voluisset et tu noluisse: debitū tibi reddere cogeret. et illi de⁹ imputaret pñentia si non sue s; tue pcederet infirmitati ne in adulteriū eade res. Quisquis ḡ cōpatiens infirmitati vxoris reddit nō exigit debitū aut si ppter pro priā infirmitatē ducat vxore plangeas potius qz sine vxore esse nō potuit qz gaudes qz duxit securus expectat diē nouissimū. Idem. Una sola causa esse potest: quia te ad id qd voluisti nō modo nō horremur s; etiā phibe remus implere si forte tua pñunt s; tecuz suscipere animi vel carnis infirmitate recusa ret. Nā vouēda talia nō sunt a iugatis nisi ex cōsensu et volūtate cōmuni et si ppropere factū fuerit magis est corrigēda temeritas qz p solūēda pmissio. Nō em de⁹ exigit si qd ex alieno aliqd vouerit s; poti⁹ vsurpare ve tar alieniuz. Idē. Plus nec ad tps vt vacet orationi nisi ex pñsu voluit iugē carnali uicē fraudari debito. Idē. Manifestum est ita voluisse legē: feminā sub viro esse vt nul la eius vora q abstinentie causa vouerit: red danē ab ea nisi auctoz fuerit vir pmittendoz. Nā cū ad pñtū eiusdē viri pñere voluerit lex: si pñs pmissit et postea phibuerit nō tñ

Aug⁹. super psal. lvi.

Aug⁹. ad edictam

Aug⁹. in ll. de adulteriis iugis.